Cena 25 zł Łódź, dnia 15 lipca 1946

Łódzki Dziennik Wojewódzki

Nr 13

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

I. OBWIESZCZENIA I OGŁOSZENIA Str

II. PISMA OKÓLNE.

III. ZESTAWIENIA

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

DZIAŁ URZĘDOWY:

104

OBWIESZCZENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 15 czerwca 1946 r. L. Pom. A. I. 3/13/1-46

o nadaniu dekretu mierniczego przysięgłego

W myśl § 13 Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych z 8 czerwca 1926 r. (Dz. URP Nr. 33, poz. 203) podaję do publicznej wiadomości, że Obywatelowi inż. Zabłockiemu Jerzemu został nadany w dniu 5 czerwca 1946 r. tytuł oraz związane z nim prawo do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego z siedzibą urzędową w Skierniewicach.

Przysięgę służbową złożył wymieniony w dniu 14 czerwca 1946 r.

WOJEWODA
wz. (—) Stanisław Górniak
Wicewojewoda

105

OBWIESZCZENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 21 czerwca 1946 r. Nr S. P. III. - 0 - 15/46

o obowiązkach ludności podczas pożarów i przestrzeganiu niżej podanych przepisów.

Z związku z okólnikiem Wojewody Łódzkiego Nr 4 z dnia 13. V. 1946 r. Nr S. P. III - O - 15/46, ogłoszonym w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 15 maja 1946 r. Nr 10 poz. 95 o zapobieganiu powstawania i rozszerzania się pożarów, opierając się na postanowieniach ustawy z dnia 13/III 1934 (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 365 i rozporządzeniach wykonawczych z dnia 31/X 1938 (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 590 i z dnia 6/IV 1939 (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 242 przypominam ludności województwa łódzkiego o jej obowiązkach podczas powstałych pożarów oraz wzywam do przestrzegania niej podanych przepisów.

I. Zapobieganie pożarom.

1) przechowywania i gromadzenia na nieprzeznaczonych do zamieszkiwania częściach strychów budynków mieszkalnych oraz budynków przeznaczonych do użytku publicznego, mieszczących zakłady użyteczności publicznej oraz budynków mieszczących lokale urzędowe, biura przemysłowe, handlowe, składy itp. (Posiadające nieogniotrwałe konstrukcje dachowe jakichkolwiek materiałów łatwopalnych, a w szczególności: słomy i trawy morskiej, drzewa, wełny drzewnej, wiorów, szmat, olejów itp.;
2) przechowywania i gromadzenia na nieprzeznaczonych do zamieszkiwania częściach strychów, w korytarzach piwnicznych, klatkach schodowych, przejściach i przejazdach w budynkach wymienionych w punkcie 1. jakichkolwiek przedmiotów w sposób utrudniający przejście albo przejazd;
3) wysypywanie popiołu i żarzących węgli w miejscach nieodpowiednio zabezpieczonych;
4) przechowywania płynów łatwopalnych w pobliżu palenisk pieców oraz używania nafty, benzyny i innych łatwopalnych płynów do rozpalania ognia w paleniskach pieców i kuchni;
5) gromadzenie wiorów i trocin ponad produkcję dzienną w miejscach wykonywania robót stolarskich, kołodziejskich itp.;
6) pozostawienia czyściwa do maszyn, jako też wszelkich nadtłuszczonych szmat, bez zabezpieczenia ich w hermetycznych naczyniach blaszanych;
7) składania wapna palonego w większej ilości w budynkach nieogniotrwałych;
8) ustawiania stogów, stert słomy, siana i innych w mniejszej odległości, jak:
   a) od budynków wszelkiego rodzaju 40 m.,
   b) od torów kolei żelaznych 60 m,
   c) od publicznych dróg i placów 30 m,
   d) od lasów 80 m,
   (za wyjątkiem paszy i ściółki w ilościach nieprzekraczających dziennego zapotrzebowania gospodarstwa);
9) ustawiania sprzętu domowego i składania, wzgl. przechowywania opału w odległości mniejszej niż 50 cm. od otworów palenisk przy piecach, od ścian pieców żelaznych, drzwiczek wycierowych, blaszanych rur dymowych itp.;
10) ustawiania pieców żelaznych na podłogach drewnianych nie zabezpieczonych ogniotrwale;
11) przeprowadzania przewodów dymowych blaszanych nie należycie zabezpieczonych;
12) pozostawianie zniszczonej wyprawy kominów lub pozostałych szczelin bez naprawy;
13) pozostawiania przez dłuższy okres czasu przewodów kominowych bez oczyszczania z sadzy;
14) używania grzejników i żelazek elektrycznych bez odpowiednich niepalnych podstawek;
15) palenia ognisk, spalania śmieci w obrębie zabudowań lub w sąsiedztwie stogów i stert;
16) w okresie od 1 kwietnia do 1 listopada rozpalania ognisk w lasach i w odległości 100 m od lasów;
17) palenia ogni stucznych, puszczania rakiet itp. bez uprzedniego zezwolenia zarządu gminnego;

18) przenoszenia ognia odkrytego w obrębie budynków mieszkalnych i gospodarskich;
19) palenia tytoniu w teatrach, salach widowiskowych oraz w salach kinomatograficznych;
20) palenia tytoniu w stodołach, gumnach, stajniach, oborach, chlewach na strychach oraz w warsztatach, obrabiających drzewo, składach materiałów łatwopalnych, garażach itp.;
21) używanie w pomieszczeniach wym. w punkcie 20, światła o płomieniu odkrytym za wyjątkiem specjalnych, osłoniętych ze wszystkich stron latarni gospodarskich, uniemożliwiających styczność płomienia z materiałami palnymi;
22) młócenie przy pomocy lokomobili parowej niezaopatrzonej w iskrochron, lub odpowiedni ochraniacz, w obrębie budynków krytych słomą lub gontem;
23) garażowanie pojazdów mechanicznych w stodołach, w budynkach nieogniotrwołych, lub w budynkach zawierających materiały łatwopalne (dopuszczalne jest przejściowe wykorzystanie wyż. wym. pomieszczeń pod warunkiem, że wprowadzenie i wyprowadzenie pojazdów będzie się odbywać przy wyłączonym silniku);
24) pozostawiania dzieci w budynkach przy rozpalonych ogniskach bez dozoru osób odpowiedzialnych, względnie w okolicznościach, umożliwiających dzieciom wzniecenia ognia, zabawę zapałkami, zapalniczkami itp.;

II. Sprzęt pożarniczy.

Właściciele budynków w gminach wiejskich obowiązani są posiadać i przechowywać w miejscach łatwo dostępnych, w stanie zdatnym do natychmiastowego użytku, sprzęt pożarniczy jak: drabiny, bosaki, tłumnice, topory, wiadra, beczki z wodą itp., w miastach natomiast tylko na specjalne zarządzenia zarządu miejskiego.

Celem usprawnienia akcji ratunkowej, w każdej miejscowości musi się znajdować odpowiednia ilość środków alarmowych umieszczonych w widocznych miejscach.

Sprzętu alarmowego można używać jedynie w wypadku pożaru lub na skutek alarmu zarządzonego przez wójta, sołtysa, naczelnika, straży pożarnej lub fachowego organu inspekcyjnego.

III. Obowiązki ludności w wypadkach pożarów i innych klęsk.

Każda osoba przybywająca w gminie, na wezwanie władz administracji ogólnej, przełożonego gminy, organów służby bezpieczeństwa publicznego lub kierownika akcji ratowniczej, obowiązana jest w razie pożaru lub innej klęski, udzielić pomocy, współdziałać przy akcji ratowniczej w sposób i w miejscu przez te władze, organa lub kierownika akcji ratowniczej wskazany.

Wykonanie tych obowiązków polega na:
1) dostarczaniu posiadanych środków przewozowych i wszelkiego sprzętu koniecznego do akcji ratunkowej;
2) pracy ze sprzętem ratunkowym;
3) usuwaniu przedmiotów zagrożonych;
4) dogaszania zgliszcz;
5) przenoszeniu z miejsca zagrożonego niebezpieczeństwem osób, które uległy nieszczęśliwym wypadkom;
6) zastosowaniu niezbędnych środków ratowniczych;
7) wezwaniu pomocy lekarskiej i dostarczaniu koniecznych środków przewozowych dla osób, które uległy nieszczęśliwym wypadkom, jeżeli ze względu na życie i zdrowie tych osób okaże się to konieczne;
8) dostarczaniu pomieszczenia dla osób, które uległy nieszczęśliwym wypadkom, na czas niezbędny dla udzielenia tym sposobem pierwszej pomocy;
9) przyjęciu na przechowanie mienia poszkodowanych;
10) pilnowaniu mienia przed utratą lub zniszczeniem;
11) wykonywaniu prac koniecznych dla zapobiegania rozszerzania się pożaru.

IV. Przepisy końcowe.

Kontrola stanu bezpieczeństwa pożarowego oraz kontrola przestrzegania niniejszych przepisów została zlecona: organom M. O., komisjom gromadzkim, w skład których wchodzą: sołtys, członek rady gromadzkiej i naczelnik straży pożarnej; komisjom gminnym, w skład których wchodzą: wójt gminy, członek Rady Narodowej Gminnej, przedstawiciel M. O. i przedstawiciel straży pożarnej.

Kontrole dokonywane będą co najmniej 2 razy do roku, podczas których wydawane będą zalecenia i sporządzanie protokółu z odpowiednimi wnioskami.

Przekroczenia postanowień ustawy z dnia 13/III 1934 r. o ochronie przed pożarami i wydanych na jej podstawie rozporządzeń wykonawczych tudzież wyszczególnionych w niniejszym obwieszczeniu nakazów i zakazów opartych na wymienionych wyżej przepisach prawnych, podlegają w drodze administracyjnej karom przewidzianym w art. 47 i 48 cytowanej wyżej ustawy o ochronie przed pożarami i dekretu z dnia 16/XI. 1945 r. o podwyższeniu grzywien i kar pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) a mianowicie: grzywny do 10.000 zł lub karze aresztu do miesiąca, lub obu karom łącznie, o ile za czyn nie grozi kara surowsza.

Odpowiedzialność za przekroczenie przepisów niniejszego obwieszczenia przez niepełnoletnich lub bezwłasnowolnych ciąży na rodzicach lub osobach sprawujących opiekę w wypadkach stwierdzenia braku dozoru z ich strony.

WOJEWODA
(—) Jan Dąb-Kocioł

106

OGŁOSZENIE

POWIATOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO W PIOTRKOWIE

z dnia 17 czerwca 1946 r. Nr II — 1/15 - 46

o wdrożeniu postępowania scaleniowego i przystąpieniu do sporządzania planu rozbudowania wsi Stara Wieś, Gm. Rozprza pow. piotrkowskiego.

Powiatowy Urząd Ziemski w Piotrkowie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U.R.P. z r. 1927 Nr 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z d. 11 lipca 1932 r. (Dz. U.R.P. Nr 67, poz. 622) i ustawą z dn. 18. 3. 33 (Dz. U.R.P. Nr 22, poz. 167 oraz dekretu P. K. W. N. z dnia 15. sierpnia 1944 r. o organizacji Wojewódzkich i Powiatowych Urzędów Ziemskich (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 4) podaje do publicznej wiadomości:

a) że w dniu 12 czerwca 1946 r. uprawomocniło się orzeczenie Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Piotrkowie z dnia 20. maja 1946 r. dotyczące wznowienia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Stara Wieś, gminy Rozprza, powiatu piotrkowskiego;

b) że zgodnie z art. 7, pukt. g. tejże znowelizowanej ustawy scaleniowej Powiatowy Urząd Ziemski przystępuje do sporządzenia szczegółowego planu zabudowania osiedli na całym obszarze scalenia.

O terminie i miejscu, w którym zainteresowani mogą zaznajomić się z projektem szczegółowego planu zabudowania oraz o terminie w którym zainteresowani mogą zgłaszać wnioski, dotyczące tego planu, będzie podane do publicznej wiadomości przez zawiadomienie.

Komisarz Ziemski
(—) S. Paczuski

107

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 29 maja 1945 r. L. O. A. P. 18/46

o zastosowanie dekretu o amnestii do nawiązek

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych Województwa Łódzkiego.

W związku z wątpliwościami, czy dekret o amnestii z dn. 2. VIII. 1945 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 28, poz. 27-2), ma zastosowanie również do nawiązek, orzeczonych w postępowaniu karno-administracyjnym, Urząd Wojewódzki Łódzki podaje w powyższej sprawie wyjaśnienie Ministerstwa Administracji Publicznej z dn. 23. V. r. b. L. IV. A. P. 1983/46, do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Za Wojewodę
(—) Mgr. J. Jałowiecki
Naczelnik Wydziału Ogóln.

RZECZYPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO
ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
Departament Administracyjny
L. dz. IV. AP. 1983/46
Zastosowanie dekretu o amnestii do nawiązek

Warszawa dn. 23. V. 1946 r.

Do Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi.

W odpowiedzi na pismo Urzędu Wojewódzkiego z dnia 11. IX. ub. r. L. O. A. I - 1/137, Ministerstwo Administracji Publicznej po porozumieniu się z Min. Sprawiedliwości komunikuje, że dekret o amnestii z dnia 2 sierpnia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 172) ma zastosowanie również do nawiązek, orzeczonych w postępowaniu karno-administracyjnym.

Ministerstwo Administracji Publicznej ze swej strony wyrażą następujące zapatrywanie dla uzasadnienia swego stanowiska:

Dla rozstrzygnięcia spornej kwestji, która się w danym wypadku wyłoniła, należy w pierwszym rzędzie sięgnąć do podstawowych pojęć o istocie nawiązki i amnestii.

Przede wszystkim należy stwierdzić, że nawiązka jest instytucją prawa karnego. Prawo cywilne, jeżeli się nią wogóle zajmuje, to tylko ubocznie. Według poglądów naukowych nawiązka zajmuje w systematyce prawnej miejsce pośrednie między grzywną, a odszkodowaniem, które może wynikać także wprost z wyroku karnego. Nawiązki nie płaci się na rzecz Państwa (tym różni się od grzywny), a na rzecz poszkodowanego, nie jest ona odszkodowaniem, gdyż wymiar jej nie odpowiada wyrządzonej szkodzie, lecz wychodzi poza jej normy i ma być ona takim zadośćuczynieniem wobec poszkodowanego, jakim jest wobec Państwa kara. (Makarewicz. Prawo karne 1924).

Kwestii tej dotyczy również m. in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30. X. 1920 r., powzięty w komplecie całej Izby. Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że kara pieniężna z cz. 1 art. 627. K. K. z 1903 r. odpowiadająca nawiązce według późniejszego polskiego ustawodawstwa ma dwojaki charakter: karno-prawny i prywatno-prawny. Ujawnia ona związek genetyczny z dawnym prawem niemieckim i polskim, mianowicie z taryfowym okupem za winę, zwanym w wypadkach zabójstwa główszczyzną, pokutnem (niem. „Wehrgeld" i „Busse"), przypadającym pokrzywdzonemu lub jego rodzinie od przestępcy niezależnie od zasądzonej na rzecz władzy i sędziego grzywny publicznej. Kara ta będąc w pewnym stopniu zryczałtowanym odszkodowaniem na rzecz poszkodowanego, zawiera w sobie zarazem czynniki, pozwalające zakwalifikować ją do rzędu środków karnych. Ze względu na swój mieszany charakter i ścisłą łączność z karalnością czynu ulega umorzeniu i przedawnieniu na jednako-

wych z karą zasadniczą podstawach i stanowi jej uzupełnienie (Zb. orzeczeń Izby II Karnej S. N. poz. 137).

Druga kwestia — to pojęcie amnestii. Amnestia w węższym pojęciu obejmuje darowanie prawomocnie orzeczonej kary oraz skutków skazania, w szerszym zaś, powszechnie używanym pojęciu, również t. zw. abolicję t. j. zaniechanie lub umorzenie wszczętego już postępowania karnego. Dekret z dnia 2 sierpnia 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 172) używa wyrażenia „amnestia" w tym drugim znaczeniu. Amnestia może całkowicie przebaczać przestępstwa lub pewne ich rodzaje, może również darowywać lub łagodzić wymiar kary zasadniczej, a zawierać różne dyspozycje co do kar dodatkowych i in. instytucji prawa karnego. Zakres zastosowania amnestii wynika każdorazowo z brzmienia odnośnych postanowień ustawy. W każdym razie w wypadku braku specjalnych dyspozycji całkowite przebaczenie przestępstwa obejmuje zarówno karę zasadniczą, jak i wszystkie inne następstwa zasądzenia z wyjątkiem skutków cywilno-prawnych.

Dekret z 1945 r. puszcza w niepamięć i przebacza całkowicie wszelkie wykroczenia, popełnione przed dniem 22 lipca 1945 r. (art. 1 i art. 2 pkt. 4). Jest to amnestia o najszerszym pojęciu, bo obejmuje nie tylko amnestię właściwą i abolicję, ale rehabilitację osoby, która popełniła wykroczenie (wyrażenie „puszcza się w niepamięć i przebacza"). Jeżeli nawiązka, jak to wyżej wskazano, zawiera w sobie chociażby tylko częściowo element kary, to jest rzeczą oczywistą, że przebaczenie przestępstwa mieści w sobie darowanie nie tylko kary zasadniczej, ale i nawiązki.

Gdyby ustawodawca chciał wyłączyć nawiązkę, niewątpliwie zamieściłby o tym w art. 4 lub w dalszych przepisach co do tego zastrzeżenie.

Pozostaje jeszcze do rozważenia sprawa pretensji cywilnych, które są normalnie lub w pewnym zakresie realizowane w drodze orzeczenia nawiązki. Nasuwa się pytanie, czy darowanie wykroczenia, a więc i nawiązki, nie wkracza w dziedzinę praw cywilnych których amnestia, ze względu na swój charakter karno-prawny nie może przecież przekreślić. Należy tu zaznaczyć, że rozpatrywanie pretensji cywilnych nie jest zasadniczo przedmiotem postępowania w Sądach karnych. Postępowanie to zajmuje się sprawami cywilnymi tylko wyjątkowo i ubocznie, o ile ustawy jak np. K. P. K. tak stanowią w interesie obciążenia sądów cywilnych od załatwień spraw, które mogą być rozstrzygane przy okazji orzecznictwa karnego. Skoro zatem sprawa odszkodowania, mieszczącego się całkowicie lub częściowo w nawiązce, wobec zastosowania amnestii, upada w postępowaniu karnym, ma poszkodowany w zakresie dochodzenia swych pretensji otwartą drogę procesu cywilnego, a obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody wynika z przepisów art. 134 Kodeksu zobowiązań.

(—) Dr. E. I s e r z o n
DYREKTOR DEPARTAMENTU.

108

PISMO OKÓLNE

URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 7 lipca 1946 r. Nr O. Og. II. — 0/13

o traktowaniu surówki gorzelniczej jako środka płatniczego

Do Władz, Urzędów Administracji Państwowej i Samorządowej.

Urząd Wojewódzki udziela w odpisie do wiadomości zarządzenie Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 7. VI. 1946 r. Nr I. O. Og. 4504/46 — i przestrzegania.

Za Wojewodę
(—) Mgr. J. J a ł o w i e c k i
Naczelnik Wydziału Ogóln.

MINISTERSTWO
ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ
Departament Organizacyjny
L. dz. O. Og. 4504/46
Traktowanie surówki gorzelniczej
jako środka płatniczego

Warszawa, dn. 7. V. 1946 r.

Do Ob. Ob. Wojewodów (wszystkich), Prezydentów m. st. Warszawy i m. Łodzi.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych wydało zarządzenie z dn. 21 grudnia 1945 roku Nr E. Pr./26a/80 zabraniające używania surówki gorzelniczej jako środka płatniczego. Pomimo powyższego zarządzenia gorzelnie rolnicze w dalszym ciągu używają surówki gorzelniczej jako środka płatniczego za wszelkiego rodzaju usługi jak wynagrodzenie za pracę, zapłatę za surowce itp.

Powyższy stan rzeczy jest sprzeczny nie tylko z wyżej wymienionym zarządzeniem, ale także z Uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dn. 13 listopada 1945 r., w myśl której cała ilość wyprodukowanego spirytusu w kampanii 1945/46 winna być oddana do dyspozycji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

W związku z powyższym proszę Ob. Wojewodę o wydanie odpowiednich zarządzeń podległym władzom administracji ogólnej i samorządu teryt. zakazujących używania surówki gorzelniczej tytułem zapłaty za wszelkiego rodzaju usługi.

Dyrektor Departamentu
w/z (—) Mgr. L. Ś l e d z i ń s k i.

109

ZESTAWIENIE

Powiatów oraz Gmin miejskich i wiejskich Województwa Łódzkiego

ze stanu 1. VII. 1946 r.

Powiat:

1. Brzeziński
2. Konecki
3. Kutnowski
4. Łaski
5. Łęczycki
6. Łowicki
7. Łódzki
8. Opoczyński
9. Piotrkowski
10. Radomszczański
11. Rawski
12. Sieradzki
13. Skierniewicki
14. Wieluński

Powiat Brzeziński

obejmuje:
Gminy miejskie i wiejskie

1. m. Tomaszów (wydziel.)
2. „ „
3. „ „
4. „ „
5. „ Brzeziny
6. „ Koluszki
7. „ Stryków
8. gm. Będków
9. „ Biała
10. „ Bratowiszowice
11. „ Ciosny
12. „ Długie
13. „ Dobra
14. „ Dmosin
15. „ Gałkówek
16. „ Lipiny
17. „ Łaznów
18. „ Łazisko
19. „ Mikołajów
20. „ Mroga Dolna
21. „ Popień
22. „ Niesułków

Powiat Konecki

obejmuje:
Gminy miejskie i wiejskie

1. m. Końskie
2. gm. Borkowice
3. „ Chlewiska
4. „ Duraczew
5. „ Góry Mokre
6. „ Gowarczew
7. „ Końskie
8. „ Miedzierza
9. „ Odrowąż
10. „ Pianów
11. „ Przedbórz
12. „ Radoszyce
13. „ Ruda Malenicka
14. „ Skotniki
15. „ Sworzyce
16. „ Czermno
17. m. Przedbórz

Powiat Kutnowski

obejmuje:
Gminy miejskie i wiejskie

1. m. Kutno
2. „ Krośniewice
3. „ Żychlin
4. gm. Błonie
5. „ Dąbrowice
6. „ Dobrzelin
7. „ Kutno
8. „ Krośniewice
9. „ Krzyżanówek
10. „ Łanięta
11. „ Plecka Dąbrowa
12. „ Oparów
13. „ Rdutów
14. „ Wojszyce
15. „ Sojki

Powiat Łaski

obejmuje:
Gminy miejskie i wiejskie

1. m. Łask
2. „ Pabianice (wydziel.)
3. gm. Bałucz
4. „ Buczek
5. „ Chociw
6. „ Dąbrowa Rusiecka
7. „ Dłutów
8. „ Dobroń
9. „ Górka Pabian.
10. „ Lutomiersk
11. „ Łask
12. „ Pruszków
13. „ Sędziejowice
14. „ Szczerców
15. „ Widawa
16. „ Widzew
17. „ Wodzierady
18. „ Wygiełzów
19. „ Zapolice
20. „ Zelów

Powiat Łęczycki

obejmuje:
Gminy miejskie i wiejskie

1. m. Łęczyca
2. „ Ozorków
3. „ Poddębice
4. gm. Chociszów
5. „ Dalików
6. „ Gostków
7. „ Grabów
8. „ Leśmierz
9. „ Mazów
10. „ Piaskowice
11. „ Piątek
12. „ Poddębice
13. „ Rogożno
14. „ Sobótka
15. „ Tkaczew
16. „ Topola
17. „ Tum
18. „ Witonia

Powiat Łowicki

obejmuje:
Gminy miejskie i wiejskie

1. m. Łowicz
2. „ Główno
3. gm. Bąków
4. „ Bielawy
5. „ Bolimów
6. „ Dąbkowice
7. „ Domaniewice
8. „ Jeziorko
9. „ Kiernozia
10. „ Kampina
11. „ Łubianków
12. „ Łyszkowice
13. „ Nieborów

Powiat Łódzki

obejmuje:
Gminy miejskie i wiejskie

1. m. Aleksandrów
2. „ Konstantynów
3. „ Tuszyn
4. „ Zgierz (wydzielone)
5. gm. Babice
6. „ Bełdów
7. „ Brojce
8. „ Brużyca Wielka
9. „ Czarnocin
10. „ Gospodarz
11. „ Kruszów
12. „ Lućmierz
13. „ Nowosolna
14. „ Puczniew
15. „ Kąbień
16. „ Wiskitno

Powiat Opoczyński

obejmuje:

Gminy miejskie i wiejskie

1. m. Opoczno
2. gm. Białaczów
3. „ Drzewica
4. „ Goździków
5. „ Janków
6. „ Klwów
7. „ Kszczonów
8. „ Kuniczki
9. „ Machory
10. „ Niewierszyn
11. „ Opoczno
12. „ Ossa
13. „ Owczary
14. „ Przysucha
15. „ Radonia
16. „ Rusinów
17. „ Skrzyńsko
18. „ Studzianna
19. „ Stużno
20. „ Topolice
21. „ Unowel
22. „ Wielka Wola
23. „ Zajączków

Powiat Piotrkowski

obejmuje:

Gminy miejskie i wiejskie

1. m. Piotrków Tr. (wydziel.)
2. „ Bełchatów
3. „ Sulejów
4. gm. Bełchatówek
5. „ Bogusławice
6. „ Bujny Szl.
7. „ Chabielice
8. „ Golesze
9. „ Gorzkowice
10. „ Grabica
11. „ Kamieńsk
12. „ Kleszczów
13. „ Kluki
14. „ Krzyżanów
15. „ Łączno
16. „ Łękawa
17. „ Parzniewice
18. „ Podolin
19. „ Ręczno
20. „ Rozprza
21. „ Szydłów
22. „ Uszczyn
23. „ Wadlew
24. „ Woźniki

Powiat Radomszczański

obejmuje:

Gminy miejskie i wiejskie

1. m. Radomsko
2. „ Koniecpol
3. gm. Brudzice
4. „ Brzecznica
5. „ Dąbrowa
6. „ Drzewin
7. „ Dobryszyce
8. „ Garnek
9. „ Gidle
10. „ Gostanice
11. „ Kobiale
12. „ Konary
13. „ Koniecpol
14. „ Kruszyna
15. „ Maluszyn
16. „ Masłowice
17. „ Pajęczno
18. „ Pławno
19. „ Przerąb
20. „ Radomsk
21. „ Radzięchowice
22. „ Rzeźnia
23. „ Rzeki
24. „ Sulmierzyce
25. „ Wielgomłyny
26. „ Zamoście
27. „ Żytno

Powiat Rawsko Mazowiecki

obejmuje:

Gminy miejskie i wiejskie

1. m. Biała Rawska
2. „ Nowe Miasto
3. „ Rawa Maz.
4. gm. Boguszyce
5. „ Budziszewice
6. „ Czerniewice
7. „ Gortatowice
8. „ Góra
9. „ Inowłódz
10. „ Lubania
11. „ Lubochnia
12. „ Regnów
13. „ Rzeczyca
14. „ Marianów
15. „ Stara Wieś
16. „ Wałowice
17. „ Żelechlin

Powiat Sieradzki

obejmuje:

Gminy miejskie i wiejskie

1. m. Sieradz
2. „ Szadek
3. „ Warta
4. „ Zduńska - Wola
5. „ Złoczew
6. gm. Barczew
7. „ Bartochów
8. „ Bogumiłów
9. „ Brzeźno
10. „ Charłupia Mała
11. „ Godynice
12. „ Gruszczyce
13. „ Klonowa
14. „ Krokocice
15. „ Majaczewice
16. „ Męka
17. „ Rossoszyca
18. „ Szadek
19. „ Wierzchy
20. „ Wojsławice
21. „ Wróblew
22. „ Zadzim
23. „ Zduńska-Wola
24. „ Złoczew

Powiat Skierniewicki

obejmuje

Gminy miejskie i wiejskie

1. m. Skierniewice
2. gm. Dębowa Góra
3. „ Doleck
4. „ Głuchów
5. „ Grzymkowice
6. „ Korabiewice
7. „ Kowiesy
8. „ Skierniewka
9. „ Słupia

Powiat Wieluński

obejmuje

Gminy miejskie i wiejskie

1. m. Wieluń
2. „ Wieruszów
3. „ Praszka
4. gm. Bolesławice
5. „ Chotynin
6. „ Czastary
7. „ Działoszyn
8. „ Dietrzkowice
9. „ Galewice
10. „ Kamionka
11. „ Kiełczygłów
12. „ Konopnica
13. „ Kuźnica Grab.
14. „ Kurów
15. „ Lututów
16. „ Mierzyce
17. „ Mokrsko
18. „ Naramice
19. „ Praszka
20. „ Radoszewice
21. „ Rudniki
22. „ Siemkowice
23. „ Skomlin
24. „ Skrzynki
25. „ Skrzynno
26. „ Sokolniki
27. „ Starzenice
28. „ Wydrzyn.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIA DROBNE

Firma „Zjednoczenie Przemysłu Konfekcyjnego" w Łodzi — fabryka Nr 15 w Zgierzu zagubiła zaświadczenie na znaki próbne samochodu marki Oppel - Blitz Nr 90362 P. R. 17—3

W dniu 15 maja 1946 r. w godzinach urzędowych tzn. między 15 a 17 zostały skradzione z sekretariatu szkolnego pieczęcie szkolne: pieczęć okrągła z godłem państwowym i napisem w otoku „XIX Państwowe Gimnazjum i Liceum Koedukacyjne w Łodzi" oraz stempel podłużny z napisem: „XIX Państwowe Koedukacyjne Gimnazjum i Liceum w Łodzi L. dz." 31-3-1

Grzyb - Grzybowski Jan, zam. w Sieradzu Podrzeczna 27, unieważnia skradzioną leg. służbową Nr 48, wydaną przez Izbę Skarbową Łódzką. 31-3-1

Skonieczka Franciszek, Zdrzychów gm. Dalików, pow. Łęczycki, unieważnia zagubiony dowód osobisty (palcówkę), dowód tożsamości konia 22516 na imię Matusiaka Franciszka. 35-3-1

Maciej Kmieć zam. w Dąbrówce Wielkiej gm. Lućmierz, zagubił dowód tożsamości konia oraz dowód tożsamości konia Józefa Kmiecia. 37-3-1

Pędziwiatr Helena wieś Dryganek gm. Kiełczygłów, pow. Wieluński, unieważnia zagubiony dowód osobisty. 32-3-1

Gargało Jan Rzeszów Urząd Wojewódzki unieważnia skradzione dokumenty: książeczka rejestracyjna samochodu Nr C. 61105, prawo jazdy Nr 138, legitymacja służbowa wydana przez Urząd Wojewódzki w Rzeszowie, karta rozpoznawcza leg. Związku Zaw., dwa rozkazy wyjazdu (miesięczny i jednorazowy). 38-3-1

Związek Społem" Łódź, Nowa 5 unieważnia zagubioną kartę ewidencyjną samochodu „Ford" Nr C. 37975. 38a-3-1

Rutkowski Ludwik zam. w Łodzi unieważnia zagubione prawo jazdy, wydane przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Łodzi. 39-3-1

Powszechna Spółdzielnia „Zgoda" w Zelowie unieważnia zagubiony tymczasowy dowód rejestracyjny na samochód Nr C. 90524 P. R. ważny do dnia 4. 6. 1946 r. 40-3-1

Straż Pożarna w Srebrnej wpłaciła Starostwu Powiatowemu w Łodzi 2066 zł uzyskane z kwesty w dn. 19. V. 1946 r. 42-1-1

Zarząd Gminny w Białej unieważnia skradzioną pieczęć urzędową z 21 na 22 9. 1945 r. przez nieznanych sprawców.

Zarząd Gminny w Niesułkowie unieważnia skradzione pieczęcie: owalną kauczukową z napisem Urząd Gminy Niesułków pow. Brzeziński z godłem państwowym, okrągłą kauczukową z napisem „Ewidendja Ludności", gmina Niesułków, pow. Brzeziński.

Zarząd Gminy Duraczów pow. Koneckiego unieważnia skradzioną pieczęć urzędową z napisem „Gromada Wąsocz (Sołtys) gmina Duraczów".

Unieważniamy zagubione zaświadczenie Nr P. R. 90388 wydane do samochodu Oppel P. 4 będącego w użytkowaniu „Społem" Łódź, Nowa 5.

Starostwo Powiatowe w Łowiczu unieważnia zrabowane w czasie napadu na gminę Lubianków w dniu 17 na 18 marca 1946 r. druki „Tymczasowe dowody tożsamości koni" od Nr 114741 do Nr 114821 włącznie.

Unieważniamy zagubione zaświadczenie na Nr 90117 P. R. wydane na samochód będący w użytkowaniu „Społem" Piotrkowska 5.

Bożek Antoni zam. w Kiełczygłowie unieważnia zagubiony znak próbny samochodu Nr C. 90271 P. R.

Szmigiel Tadeusz zam. Rawa Mazow. unieważnia skradzioną kartę rejestracyjną Nr 2248 wydaną przez R. K. U. Skierniewice.

Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną Nr C — 36426 na samochód ciężarowy marki „Gaz" należący do Centralnego Zarządu Przemysłu Papierniczego, Łódź, ul. Śródmiejska 11.

Zagubiono koncesję na wódkę Nr I-4740/22/45 wydaną przez Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w Łodzi dla Spółdzielni Spożywczo-Rolniczej w Rokicinach.

Młyn Motorowy „Społem" w Ozorkowie unieważnia zagubioną kartr rejestracyjną samochodu Nr C 38520.

Dr Woźniewski Alexy unieważnia zagubione zaświadczenie rejestracyjne motocykla z przyczepką B. M. W. Nr 3764 P. R.

Powiatowy Komitet Opieki Społecznej w Sieradzu z przeprowadzonej w dniu 10. II. do 15. III. 1946 r. zbiórki na Pomoc Zimową uzyskał 121472 zł.

Z przeprowadzonej w dniu 12. 6. 1946 r. zbiórki ulicznej na rzecz Przedszkola Publicznego w Konstantynowie uzyskano 7346.25 zł.

„Społem" Łódź, Wierzbowa 54, unieważnia zagubioną książkę rejestracyjną samochodu Nr C. 38051.

Zbudniewek Józef zam. we wsi Godzianów gm. Skierniewka unieważnia zagubione: kartę ewidencyjną i świadectwo na motocykl Nr M. 36120 wydane Urzędowi Wojewódzkiemu, Wydziałowi Weterynarii w Łodzi.

Środkowo Polskie Zjednoczenie Przemysłu Przetworów Papierowych Łódź, Piotrkowska 64, unieważnia zagubioną książkę ewidencyjną samochodu „Stoever" A — 40036.

Społeczno Obywatelska Liga Kobiet Zarząd Powiatowy w Sieradzu przeznaczyła 8118 zł uzyskane z przeprowadzonej w dniu 31 marca 1946 r. zbiórki ulicznej na urządzenie przedszkola dla najbiedniejszych dzieci m. Sieradza.

Skiba Stanisław zam. we wsi Studzieniec gm. Ruda Maleniecka pow. Konecki unieważnia zagubione: kartę rozpoznawczą Nr 1550, dowód tożsamości konia Nr 518 i kartę rejestracyjną Nr 33/46.

Zjednoczenie Przemysłu Maszynowego — Fabryka Maszyn K. Drzewiński i Ska, Łódź, Przędzalniana 33 unieważnia zagubioną kartę rejestracyjną samochodu Nr A — 37717.

Cieślak Edward rocznik 1924 zamieszkały we wsi Niemojowice, gminy Sworzyce unieważnia zagubioną kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. — Opoczno.

Firma Titzen Teodor Łódź, ul. Andrzeja 78 unieważnia zagubioną książkę ewidencyjną samochodu ciężarowego marki „Dodge" Nr C. 3998f.

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki Łódzki — Łódź, ul. Ogrodowa nr 15. — Tel. 254-50, wewnętrzny 33.

Administracja czynna od godz. 9 — 13

Konto w P. K. O. Nr VII — 790.

Administracja przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych, użyteczności publicznej jak — ogłoszenia konstytuujących się instytucyj — sprawozdania zamknięć rachunkowych — wyniki kwest ulicznych itp. — ogłoszenia o zagubionych, skradzionych dokumentach osobistych oraz rzeczach o charakterze urzędowym (pieczęcie). Ceny ogłoszeń: zwyczajne zł **10** za wiersz milimetrowy szpalty redakcyjnej, ogłoszenia drobne jednokrotne zł **5** za wyraz trzykrotne zł **10** za wyraz. Cała strona **5.000 zł.**

Druk. w Zakł. Graf. J. K. Baranowskiego w Łodzi, ul. Piotrkowska 111